

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.002 van 26 juni 2003
in de zaak A. 66.514/VII-13.522.**

In zake : Daniël TAVEIRNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël TAVEIRNE op 22 november 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 24 augustus 1995 waarbij zijn beroep tegen de beslissing van het bestuur Milieu-inspectie West-Vlaanderen van AMINAL van 7 december 1994, houdende het opleggen van dwangmaatregelen, met name het verzegelen van twee niet-vergunde stallen van de inrichting gelegen te 8750 Wingene, Schaapsdreef 1A, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 63.324 van 28 november 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 22 juli 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 juni 2003;

Gelet op het schrijven in opdracht van de Voorzitter van de VIIe kamer van 19 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DUCHATEL die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een varkensfokkerij uit aan de Schaapsdreef 1A te Wingene.

Hij beschikt aanvankelijk over een exploitatievergunning, gegeven met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 17 april 1980 voor "een varkensfokkerij bestaande uit 2 stallen van elk 600 varkens" die geldt voor een termijn van vijftien jaar.

1.2. Begin 1986 vraagt verzoeker een exploitatievergunning om zijn inrichting uit te breiden met twee stallen voor elk 900 dieren zodat de totale capaciteit op 3.000 dieren wordt gebracht.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 30 oktober 1986 wordt de gevraagde vergunning geweigerd en na beroep van verzoeker wordt die weigering bevestigd met een ministerieel besluit van 21 augustus 1989.

Op 5 juni 1985 heeft verzoeker wel een bouwvergunning gekregen voor de twee stallen en heeft deze gebouwd en in gebruik genomen.

Verzoeker tekent annulatieberoep aan tegen het ministerieel besluit van 21 augustus 1989. Met 's Raads arrest nr. 69.471 van 5 november 1997 wordt die vordering onontvankelijk verklaard bij gebrek aan actueel belang.

1.3. Na het ministerieel besluit van 21 augustus 1989 neemt het bestuur Milieu-inspectie dwangmaatregelen tegen verzoeker omdat hij de twee bijkomende stallen uitbaat zonder exploitatie- of milieuvergunning.

Op 3 november 1992 wordt verzoeker aangemaand om de twee bijkomende stallen te ontruimen tegen 15 november 1992. Verzoeker tekent op 9 november 1992 daartegen beroep aan bij de minister doch er is blijkbaar nooit uitspraak over gedaan.

Naast dat administratief beroep stelt verzoeker op 20 november 1992 een vordering in kort geding in tegen de verwerende partij bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Brussel.

Met een beschikking van 11 januari 1993 wordt het dwangbevel geschorst totdat de Raad van State uitspraak zou hebben gedaan over de zaak betreffende de weigering van de exploitatievergunning voor die stallen. Na hoger beroep van de verwerende partij wordt de oorspronkelijke vordering van verzoeker met een arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 9 november 1994 afgewezen omdat verzoeker bij gebrek aan een exploitatievergunning prima facie geen wettig belang zou hebben om de bewuste twee bijkomende stallen uit te baten.

1.4. Op 7 december 1994 neemt het bestuur Milieu-inspectie een nieuwe dwangmaatregel waarbij wordt vastgesteld dat de twee niet vergunde stallen niet ontruimd waren en waarbij de toevoer van de voedersilo's van die stallen wordt verzegeld zodat de mestvarkens niet meer kunnen worden gevoederd.

Met een ter post aangetekend schrijven van 16 december 1994 tekent verzoeker administratief beroep aan tegen deze dwangmaatregel.

Op 16 juni 1995 adviseert het bestuur Milieuvergunningen de bevestiging van de dwangmaatregel omdat de verzegelde stallen steeds zijn geëxploi-

teerd zonder vergunning en omdat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan een eerste aanmaning uit 1992.

1.5. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 24 augustus 1995 wordt het beroep van verzoeker ongegrond verklaard en wordt de dwangmaatregel van 7 december 1994 bevestigd.

1.6. Lastens verzoeker wordt tevens een strafvordering ingesteld wegens het uitbaten zonder vergunning van kwestieuze stallen.

De processen-verbaal van de afdeling Milieu-inspectie worden meegedeeld aan de Procureur des Konings van Brugge.

Bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge van 31 januari 1994 wordt verzoeker veroordeeld wegens het uitbaten van de stallen zonder de vereiste milieu- of exploitatievergunning. Met een arrest van het Hof van Beroep van Gent van 2 februari 1995 is die veroordeling bevestigd en is nog een exploitatieverbod voor de twee stallen opgelegd tot wanneer een milieuvergunning is verleend.

Een voorziening in cassatie tegen dit arrest werd verworpen.

1.7. Met een faxbericht van 4 juli 2002 deelt het gemeentebestuur van Wingene mee dat sedert het ministerieel besluit van 21 augustus 1989 er geen enkele nieuwe vergunning is gegeven aan verzoeker en dat er overigens ook geen enkele vergunningsaanvraag werd ingediend.

Ook de raadsman van verzoeker deelt met een schrijven van 28 juni 2002 mee dat er zich geen wijzigingen in de vergunningstoestand van verzoeker hebben voorgedaan;

2. De ontvankelijkheid van het beroep

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker niet beschikt over de door artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning vereiste voorafgaandelijke vergunning voor het exploiteren van de varkensstallen waarop de dwangmaatregelen betrekking hebben; dat een eventuele vernietiging van die dwangmaatregelen het op onwettige wijze uitbaten van de desbetreffende varkensstallen zou bestendigen; dat dienvolgens verzoeker niet het wettig vereiste belang bij zijn vordering heeft; dat derhalve het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.